

кото писмо съобщава. Архивъ Селимински, папка 111. — „Духовното завещание на доктора Ивана Селиминский“. Срв. цѣлия текстъ у С. Велевъ, Златна книга на дарителитѣ, кн. I (1907), 67—72.

407: Докторъ Селимински. Архивъ Селимински, папка 109. — соколарски родъ. Срв. стр. 43. — именно трижгълникъ. Б. С. X, 48 нт.

408: „не ни осжди обществото“. Б. С. VI, 92.

409: „своитѣ сънародници“. Б. С. XIII, 53—58. — „краино отчеаваніе“. Б. С. XIV, 95. — „черквата въ България“. Б. С. XIII, 57. — „родната младеж“. Б. С. VII, 67—71. — А. Михайловъ и С. Л. Станковичъ. Б. С. XIV, 97; С. Велевъ, Златна книга I, 72—74.

416: За изчисление на сумитѣ трѣбва да забележимъ, че единъ бургурешки грошъ е билъ равенъ на 0'40 зл. франка; една лира турска на 62 бук. гр. или 24'80 зл. фр.; една австр. желтица на 32 бук. гр. или 12'80 зл. фр.; единъ наполеонъ на 54 бук. гр. или 21'60 зл. фр.; и единъ полимперіалъ на 55 бук. гр. или 22 зл. фр.

417: Въ запазения ржкописенъ отчетъ. Срв. Училищенъ прегледъ XII (1907), кн. 3, 270 нт.

418: не се посочва. Срв. Училищ. прегледъ XII (1907), кн. 5, 496 нт., 501. — гдето се пазятъ и сега. Кисимовъ IV, 65. — и самото училище. Табаковъ III, 511—513, 494. — Освободит. война. Кисимовъ IV, 59 нт.

419: Втората редакция гласи. Архивъ Селимински.

421: очаквани блага и щастие. Б. С. XIV. 81.

422: Въ изходящия дневникъ на дружеството. Срв. В. Христу, Бѣлг. мисль XII (1937), кн. VII, 434. — Ръмникуль-Саратъ (Олтения), Сведенията за лѣтото 1867 г. почиватъ на предания у роднини на инженеръ Н. Селимински. Тѣ се потвърждаватъ и отъ книгата на А. Савичъ.

423: А. Савичъ, *Masa jos!* 70—79. Срв. и превода на П. Кършовски, в. Еленска защита, бр. 413 отъ 1934 и бр. 460—465 отъ 1935. За Савича срв. М. Димитровъ, Бѣлг. книга, ред. Т. Боровъ, г. I, кн. I (януарий) 1930, 38 (който поддържа неоснователно, че книгата на Савича била отъ Раковски); и В. Христу, Литер. гласъ, ред. Д. Митовъ, бр. 299 отъ 22. I. 1936; сжшо В. Христу, Провинциаленъ журналистъ (Търговище), бр. 2 отъ 1. I. 1936, и Завети 1937.

426: „наша брата. Амин“. Б. С. V, 82—83.

ГЛАВА XIV

429: политическия театъръ. Б. С. III, 63.

430: предчувствия и идеи. Срв. възгледитѣ на Демокрита и стих. на Гьоте, *Urworte. Orphisch* (1817). — „разбера и науча“. Б. С. XIV, 78; по-горе, гл. I, 5. — „узрѣлия чрезъ опита умъ“. Б. С. VII, 62.

431: „до това положение“. Б. С. III, 103; по-горе, гл. I, 5. — „висшата политич. наука“. Б. С. III, 17—18. — „центъръ на всичко“. Б. С. III, 21.

433: „нови идеи“. Б. С. II, 20—23.

434: научнитѣ му интереси. Б. С. VIII, 26; XII, 112; срв. гл. VII, 20. — ако бѣше запазена. Срв. гл. XIII, 39.

438: нарядностенъ подвигъ. Б. С. IV, 35, 47. — свободата на родината. Б. С. VII, 64.